

## Bilag B.

## Betænkning

fra

Kommissionen angaaende Forslag til Lov om Søværnets Ordning.

(Afgiven d. 30te August 1879.)

I Ministeriets Kommissorium anmodes den nedsatte Kommission om dens Erklæring, „dels angaaende den paatænkte Sammensætning og Størrelse af den fremtidige Flaade tilligemed de Betragtninger, der have ledet Ministeriet i saa Henseende“, og „dels angaaende det meddelte Udkast til Søværnets Ordning.“

Den første Del af Kommissoriet omfatter Spørgsmaal, der ere af en saa indgribende Betydning for Landets Forsvarstillig, at deres nogenlunde fylbdige Bepvarelse udkræver en nøie Undersøgelse af mangfoldige dels strategiske, dels taktiske og til en vis Grad ogsaa politiske Forudsætninger, saaledes at den Opfattelse, som hvert enkelt af Kommissionens Medlemmer har dannet sig af Spørgsmaalet, i ikke uvæsentlig Grad maa bero paa, hvilke af disse Forudsætninger han stiller i første Række og altsaa tager til Udgangspunkt. Alene heri ligger der en særlig Vanskelighed ved at samle sig om en fælles Erklæring om de Betragtninger, der danne Grundlaget for den af Ministeriet paatænkte Sammensætning og Størrelse af den fremtidige Flaade, og dertil knytter sig den almindelige Vanskelighed ved i Enkelthederne at angive, paa hvilke Punkter man enkeltvis eller som Helhed samstemmer med eller afviger fra en saa omstændelig Række Betragtninger som den, Ministeriet har givet Kommissionen til Overveielse.

I Erkjendelsen heraf har Kommissionen fundet, at den maatte foretrække at gjøre Rede for sin Opfattelse af den Andel, der bør tillægges Flaaden i Landets samlede Forsvarsforanstaltninger, ved i korte Træk at fremsætte de Anskuelser med Hensyn til Flaadens Stilling som Led i Forsvarstyrken, hvorom Kommissionen ubetinget har kunnet samle sig.

Naar man ser hen til vort Forsvarsvæsen, paa Landets Bestaafenhed byggede, traditionelle Udvikling, maa der opstaa en stærk Tilbøjelighed til at lægge Hovedvægten paa Søforsvaret. Den nyere Tid har imidlertid medført, at den Udvikling af Flaaden, hvorved man kunde tænke sig en Sikkring af alle vore Kyster mod Landgangsforlæg af større Magter, vilde stille saa store Krav i finansiel Henseende, at Landet ikke vilde være istand til at møde dem. Naar man nu i Tjælelsen heraf søger at afgjøre, om Søværnet saa at sige har tabt sin Betydning for Landets Forsvar, eller med andre Ord, om det udelukkende med Landets Sikkring for Die vil være rigtigt tilbels at opgave Forsvaret paa Søen og at koncentrere næsten hele sin Kraft paa Forsvaret i Land, føres man vilkaarlig hen til at tænke sig de vanskelige Eventualiteter og med disse for Die at undersøge Sagen. Den vanskelige Eventualitet, der kan indtræde, er den, hvorunder vi angribes af en Magt, der med overlegen Styrke kan bekrige os baade tillands og tillands. Derfor et